

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Pn-2264/2019-

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Andrei Grahovac, u pravnoj stvari tužitelja Vedrana Vidmara iz Zagreba, Stolačka ulica 16, OIB: 63698598774, zastupanog po punomoćniku Luki Duvnjaku, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženog HRVATSKA LJEKARNIČKA KOMORA, Zagreb, Martićeva 27, OIB: 49353978858, zastupanog po punomoćniku Mislavu Bradvici, odvjetniku u Zagrebu, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave 27. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, uz javnu objavu 29. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Vedrana Vidmara iz Zagreba, Stolačka Ulica 16 koji glasi:

" I. Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati:

I.1) iznos od 613,76 EUR neto, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 25.02.2020. g. pa do 31.12.2022. g. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 01.01.2023. godine do 29.12.2023. g. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, te za razdoblje od 30.12.2023. g. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01.01., a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01.07. te godine, s time da je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište

uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01.01., a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01.07. te godine, s time da je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.",

u cijelosti kao neosnovan.

II. Nalaže se tužitelju Vedranu Vidmaru iz Zagreba, Stolačka ulica 16 da isplati tuženom HRVATSKA LJEKARNIČKA KOMORA, Zagreb, Martićeva 27 prouzročeni parnični trošak u iznosu od 1.343,75 eura sa zateznim kamatama od 29. svibnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. U preostalom dijelu zahtjev tuženika za naknadom parničnog troška u iznosu od 353,75 eura odbija se kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da je u svojstvu predsjednika vijeća Stegovnog suda Hrvatske ljekarničke komore I. stupnja sudjelovao u stegovnom postupku koji je pred tim sudom vođen pod Klasom: 023-08/15-08/2 na način da je u tom predmetu postupao, vodio i zaključio raspravu koja je održana 30. studenog 2015. te izradio pisanu obrazloženu odluku protiv koje je branitelj okrivljene podnio žalbu kojom je, između ostalog pobijao i točku IV izreke odluke kojom je okrivljenoj naloženo da nadoknadi dio troškova postupka na ime naknade ovdje tužitelju kao predsjedniku vijeća za njegovu izradu pisane obrazložene odluke u iznosu od tadašnjih 6.000,00 kuna neto odnosno 10.638,30 kuna bruto, dok ukupan trošak žalbom osporenog dijela naknade iznosi 12.234,05 kuna. Navodi da je Stegovni sud u navedenoj odluci temeljem čl. 103. i 104. Pravilnika o Stegovnom sudu Hrvatske ljekarničke komore te čl. 148. st. 2. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – dalje: Odluka i rješenje Ustavnog suda RH, 143/12, 56/13, 145/13 i 152/14 – dalje: ZKP) koji je tada bio na snazi naložio okrivljenoj da nadoknadi cjelokupni trošak postupka, uključujući trošak izrade pisane obrazložene odluke u iznosu od 7.500,00 kuna neto, dok je branitelj okrivljene u žalbi tvrdio da je ista u obvezi paliti samo dio tog troška koji se odnosio na povrede za koje je ista proglašena odgovornom u iznosu od 1.500,00 kuna neto. Nadalje navodi da je Stegovni sud II. stupnja odlučujući o žalbi protivno zakonskoj obvezi propisanoj u čl. 37. st. 2. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske i protivno čl. 90. st. 4. Ustava Republike Hrvatske preinačio odluku Stegovnog suda I. stupnja o troškovima postupka tako što je iznose svih troškova prvostupanjskog postupka nastalih prije 11. lipnja 2016., što predstavlja datum stupanja na snagu Odluke Vijeća Hrvatske ljekarničke komore o

troškovima stegovnog postupka i troškovima upravljanja Stegovnim sudom Hrvatske ljekarničke komore od 11. lipnja 2016., retroaktivnom primjenom odredbi te Odluke kao podzakonskog akta Hrvatske ljekarničke komore, pri čemu je odlučivao i o onome dijelu Odluke o troškovima koja nije bila pobijana žalbom, dosudio u paušalnom iznosu. Retroaktivnom primjenom navedene odluke o troškovima Stegovni sud II. stupnja utvrdio je pravo na paušalnu naknadu tužitelja za sudjelovanje u postupku u iznosu od 7.100,00 kuna bruto odnosno 4.004,40 kuna neto, dok mu je primjenom Odluke o troškovima koja je bila na snazi u vrijeme donošenja prvostupanjske odluke trebalo biti utvrđeno pravo na naknadu za sudjelovanje u postupku u iznosu od 9.000,00 kuna. Tužitelj tvrdi da je na taj način uslijed nezakonitog i protuustavnog rada sudaca Stegovnog suda II. stupnja pretrpio imovinsku štetu u iznosu od 4.995,60 kuna (663,03 eura). Konačno postavljenim tužbenim zahtjevom u podnesku od 3. rujna 2025. i na ročištu 27. travnja 2026. traži od suda da donese presudu kojom će obvezati tuženika na isplatu iznosa od 613,76 eura sa zateznim kamatama od 25. veljače 2020. do isplate uz naknadu prouzročenog parničnog troška u iznosu od 529,08 eura sa zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio tužbeni zahtjev u cijelosti. Čini nespornim da je tužitelj u svojstvu predsjednika vijeća Stegovnog suda tuženika sudjelovao u stegovnom postupku protiv Anite Ljubić, mag. pharm. u I. stupnju te da je ista odlukom tog suda od 3. prosinca 2015. proglašena odgovornom za 4 slučaja postupanja protivno odredbama Zakona o ljekarništvu i Pravilnika o Stegovnom sudu tuženika. Odlukom je okrivljenoj naloženo da nadoknadi troškove stegovnog postupka u iznosu od 25.396,43 kune. Okrivljena je protiv navedene odluke podnijela žalbu Stegovnom sudu II. stupnja. Nadalje tuženik ističe da je sa tužiteljem 1. travnja 2016. sklopio Ugovor o djelu kojom su stranke suglasno utvrdile naknadu koja tužitelju pripada za poslove koje je izvršio u svojstvu predsjednika vijeća stegovnog suda tuženika. U čl. 2. st. 1. toč. 3. Ugovora o djelu, stranke su suglasno utvrdile da je okrivljena protiv prvostupanjske odluke podnijela žalbu te su stranke isplatu dijela naknade troška tužitelju vezale uz pravomoćnu i ovršnu odluku Stegovnog suda II. stupnja. Pri tome su se stranke sporazumjele da će isplatu eventualno preostalog dijela naknade regulirati sklapanjem aneksa Ugovora o djelu, a na temelju odluke Stegovnog suda II. stupnja. Takav aneks stranke nikada nisu sklopile. Tuženik nadalje navodi da nije točno da je tužitelju točkom IV. izreke odluke Stegovnog suda I. stupnja priznato pravo na naknadu troškova u provođenju stegovnog postupka jer je toč. IV. navedene odluke naloženo okrivljenoj da troškove stegovnog postupka nadoknadi tuženiku a ne tužitelju. Tužitelj pogrešno drži da je temeljem te odluke stekao određeno pravo ili tražbinu prema tuženiku. Pravo tužitelja na naknadu za izvršeni posao proizlazi iz sklopljenog Ugovora o djelu, a stranke su samo konačan iznos te naknade vezale uz pravomoćnu i ovršnu odluku Stegovnog suda II. stupnja. Tuženik navodi da Stegovni sud I. i II. stupnja provodi stegovni postupak i donosi odluke u skladu sa aktima tuženika. Tvrdi da je primjenjujući Odluku Stegovni sud II. stupnja postupio u skladu sa aktima tuženika te otklanja tvrdnju tužitelja da su suci Stegovnog suda II. stupnja postupili na nezakonit i protuustavan način. Također osporava tvrdnju tužitelja da je primjena Odluke prilikom donošenja odluke Stegovnog suda II. stupnja protivna čl. 37. st. 2. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske te da primjenom navedene Odluke nije došlo do Retroaktivnog djelovanja jer je ista primijenjena u postupku koji je bio u tijeku te je Stegovni sud II. stupnja bio u obvezi primijeniti tu odluku s obzirom na čl. 11. Odluke stoga nije došlo do povrede čl. 90. st. 4. Ustava Republike Hrvatske. također navodi da tužitelj pogrešno smatra da je Stegovni sud II. stupnja preinačenjem odluke postupio protivno čl. 37. st. 2. Ustavnog zakona o

Ustavnom sudu Republike Hrvatske jer Stegovni sud tuženika nije tijelo državne vlasti koji obavlja sudbenu vlast. Iz Odluke Stegovnog suda II. stupnja ne proizlazi da je isti prilikom postupanja i donošenja odluke utvrdio da odredbe Odluke nisu u skladu sa zakonom ili Ustavom što bi i imalo za posljedicu podnošenje zahtjeva za ocjenu suglasnosti odredbi Odluke sa Ustavom i zakonom. Ukoliko je tužitelj smatrao da navedena Odluka nije u skladu sa Ustavom ili zakonom imao je mogućnost sam podnijeti Ustavnu tužbu Ustavnom sudu Republike Hrvatske. Slijedom svega navedenog traži od suda da tužbeni zahtjev odbije a tužitelja obveže na naknadu parničnog troška u iznosu od 1.697,50 eura sa zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u odluku Stegovnog suda I. stupnja Hrvatske ljekarničke komore (dalje: HLJK) Klasa: 023-08/15-08/2, Urbroj: 330-08/2-15-13 od 3. prosinca 2015. (list 21 – 27 spisa), u žalbu protiv odluke Stegovnog suda I. stupnja HLJK od 20. siječnja 2016. (list 28 – 33 spisa), u odluku Stegovnog suda II. stupnja HLJK od 12. rujna 2016. (list 34 – 36 spisa), u Ugovor o djelu od 1. travnja 2016. (list 37 – 38 spisa), u Odluku o troškovima stegovnog postupka i troškovima upravljanja Stegovnim sudom HLJK (dalje: Odluka o troškovima) od 11. lipnja 2016. (list 39 – 41 spisa), u Pravilnik o radu i kaznenim mjerama Stegovnog suda HLJK od 7. ožujka 2013. (list 49 – 75 spisa), u Odluku o troškovima stegovnog postupka i troškovima upravljanja Stegovnim sudom HLJK od 19. prosinca 2013. (list 83-93 spisa), u Ispravak Odluke o troškovima stegovnog postupka i troškovima upravljanja Stegovnim sudom HLJK od 11. lipnja 2016. (list 94 spisa), u Statut HLJK (pročišćeni tekst) od 25. siječnja 2013. (list 98- 123 spisa), u potvrde ZABA o provedenoj uplati od 16. travnja 2016. i 24. veljače 2020. (list 129 – 130 spisa), u Odluku o razrješenju predsjednika Stegovnog suda I. stupnja HLJK od 19. studenog 2019. i o imenovanju predsjednika Stegovnog suda I. stupnja HLJK od 28. listopada 2015. (list 136 - 137 spisa), u poziv za sklapanje dodatka ugovora od 11. veljače 2020. sa prijedlogom Dodatka Ugovora o djelu od 1. travnja 2016. (list 145 – 147 spisa), u spis Stegovnog suda HLJK Klasa: 023-08/15-08/2 (list 166 – 243 spisa), proveo dokaz financijskim vještačenjem po sudskom vještaku Darku Prpiću u DARFIN d.o.o. od 22. travnja 2025. (list 275 – 381 spisa), u izviješća o primicima, porezu na dohodak i prirezu te doprinosima za obvezna osiguranja te obračune dohotka tužitelja, u obračun honorara, izračune honorara (list 413-461 spisa), te dopunskim vještačenjem od 16. listopada 2025. (list 527-528 spisa), proveo dokaz saslušanjem vještaka i saslušanjem tužitelja.

4. Uvidom u odluku Stegovnog suda I. stupnja HLJK, Klasa: 023-08/15-08/2, Urbroj: 330-08/2-15-13 od 3. prosinca 2015. utvrđeno je da je vođen stegovni postupak protiv magistre farmacije u kojem je tužitelj sudjelovao kao predsjednik vijeća. Tom je odlukom magistra farmacije proglašena odgovornom za četiri povrede Pravilnika o stegovnom sudu HLJK te joj je naloženo da HLJK nadoknadi troškove stegovnog postupka u iznosu od 25.396,43 kune. Iz obrazloženja odluke proizlazi da se troškovi odnose, između ostalih, i na naknadu predsjedniku vijeća Stegovnog suda HLJK za izradu dopisa od 12. studenog 2015. u iznosu od 300,00 kuna neto (611,70 kuna bruto), za vođenje rasprave 30. studenog 2015. u iznosu od 1.200,00 kuna neto (2.446,81 kuna bruto) i naknadu predsjedniku vijeća za izradu odluke u iznosu od 7.500,00 kuna neto (15.292,54 kune bruto), ukupno 9.000,00 kuna neto (18.351,05 kuna bruto).

5. Protiv navedena odluke Stegovnog suda I. stupnja HLJK okrivljenica je uložila žalbu, pobijajući između ostalog i odluku o trošku u dijelu za iznos od 6.000,00 kuna neto (odnosno 12.234,03 kune bruto) naknade predsjedniku vijeća za izradu odluke.

6. Uvidom u odluku Stegovnog suda II. stupnja HLJK od 12. rujna 2016. proizlazi da je preinačena odluka Stegovnog suda I. stupnja HLJK od 3. prosinca 2015. u odluci o troškovima stegovnog postupka na način da je okrivljenici naloženo nadoknaditi HLJK troškove stegovnog postupka u iznosu od 24.795,00 kuna. Iz obrazloženja odluke proizlazi da je odluka u tom dijelu preinačena ne uvažavanjem žalbenih razloga, već po službenoj dužnosti zbog promjene propisa kojima su regulirana pitanja troškova stegovnog postupka, odnosno primjenom Odluke o troškovima stegovnog postupka i troškovima upravljanja Stegovnim sudom HLJK od 11. lipnja 2016. prema kojoj se naknade za rad predsjednika i članova vijeća određuju u fiksnim iznosima. Prema toj odluci tužitelju kao predsjedniku vijeća pripada naknada u iznosu od 7.100,00 kuna bruto.

7. Uvidom u Ugovor o djelu koji je zaključen između HLJK kao naručitelja i Vedrana Vidmara kao izvršitelja 1. travnja 2016. proizlazi da je u čl. 1. utvrđeno da je naručitelj naručio, a izvršitelj već izvršio poslove izrade dopisa od 12. studenog 2015. u stegovnom postupku koji se vodi pred Stegovnim sudom HLJK pod Klasom: 023-08/15-08/2 (čl. 1. toč. 1. Ugovora), vođenje rasprave održane u stegovnom postupku 30. studenog 2015. (čl. 1. toč. 2. Ugovora) i izradu prvostupanjske odluke od 3. prosinca 2015. (čl. 1. toč. 3. Ugovora), dok se u čl. 2. naručitelj obvezao izvršitelju isplatiti za posao naveden u čl. 1. toč. 1. Ugovora iznos od 300,00 kuna neto, za posao naveden u čl. 1. toč. 2. Ugovora iznos od 1.200,00 kuna neto te za posao naveden u čl. 1. toč. 3. Ugovora iznos od 1.500,00 kuna neto, dok će se u vezi preostalog dijela naknade po potrebi zaključiti aneks Ugovora nakon što Stegovni sud HLJK II. stupnja odluči o žalbi protiv prvostupanjske odluke.

8. Spisu prileži potvrda Zagrebačke banke d.d. od 26. travnja 2016. o provedbi uplate iznosa od 3.000,00 kuna na račun tužitelja.

9. Uvidom u dopis koji je HLJK uputila tužitelju putem e-maila 11. veljače 2020. proizlazi da je tužitelj pozvan na potpisivanje aneksa Ugovora o djelu radi isplate preostalog dijela naknade za izvršeni posao u iznosu od 1.580,34 kune, što predstavlja razliku između iznosa troška koji je Stegovni sud II. stupnja HLJK u svojoj odluci od 12. rujna 2016. kojom je odlučio o žalbi protiv odluke Stegovnog suda I. stupnja Klasa: 023-08/15-08/2 od 3. prosinca 2015. priznao na ime naknade predsjedniku vijeća i iznosa plaćenog po Ugovoru o djelu. HLJK u dopisu obrazlaže da je Stegovni sud II. stupnja HLJK u svojoj odluci od 12. rujna 2016. odredio naknadu predsjedniku vijeća u bruto iznosu od 7.100,00 kuna, što iznosi 4.580,35 kuna neto, da je navedeni iznos umanjen za nesporno plaćeni iznos od 3.000,00 troška neto pa razlika iznosi 1.580,34 kune.

10. Iz sadržaja potvrde Zagrebačke banke d.d. od 24. veljače 2020. proizlazi da je s navedenim danom tuženik izvršio uplatu iznosa od 1.580,34 kune na račun tužitelja.

11. Tužitelj je iskazao da je u konkretnom postupku osim poslova koji su navedeni u čl. 1. Ugovora o djelu od 1. travnja 2016. otpremio zahtjev stranci na odgovor, izradio pozive na raspravu 30. studenog 2015., izradio izvješće za otpremu prvostupanjske odluke drugostupanjskom sudu, a radi se o izvješću od 3. svibnja 2016. te otpremio drugostupanjsku odluku strankama u postupku. Isplaćen mu je honorar od 3.000,00 kuna koji je ugovoren čl. 2. st. 1 Ugovora o djelu u iznosu od 3.000,00 kuna i to nije sporno. Uobičajena procedura je bila da se ugovor o djelu zaključuje nakon što postane pravomoćna odluka u stegovnom postupku i onda su tim ugovorom bivali obuhvaćeni svi troškovi. U konkretnom predmetu nije tako postupljeno jer je ugovor o djelu zaključen 1. travnja 2016., odluka je postaja pravomoćna u jednom dijelu u kojem se stranka nije žalila i to prije zaključenja ugovora, a u dijelu u kojem je podnijela žalbu postala je pravomoćna nakon zaključenja ugovora i to 12. rujna 2016. Iz toga razloga

je i stavljena klauzula u čl. 2. st.1. toč. 3. ugovora o djelu da će se glede preostalog dijela naknade po potrebi zaključiti aneks ugovora. Do zaključenja aneks ugovora nije došlo iz razloga što je drugostupanjski sud svojom odlukom promijenio raniju odluku o trošku u cijelosti i to po manjoj tarifi po kojoj je svaki član vijeća, pa tako i tužitelj, ovlašten potraživati paušalnu naknadu za cijeli prvostupanjski postupak primjenjujući novu Odluku o tarifi od 11. lipnja 2016. koja je stupila na snagu nakon donošenja prvostupanjske odluke. Uz to drugostupanjski sud je svojom odlukom preinačio odluku o troškovima i u onome dijelu u kojem je ta odluka bila pravomoćna jer se okrivljenik na nju nije žalio u tom dijelu. Smatra da mu je time nanesena šteta. Naveo je da je usmenim putem tražio od tuženika da zakluče aneks ugovora o djelu, a isto je tražio i u drugom postupku u kojem je također nastupao u svojstvu predsjednika vijeća prvostupanjskog suda i vezano za zahtjev u tom drugom postupku dobio je pisani odgovor predsjednice Komore putem e-maila da mu ne mogu isplatiti drugačiju naknadu nego paušalno jer se primjenjuje nova tarifa. Stav predsjednice Komore bio je jasan tako da više nije inzistirao na zaključenju aneksa ugovora o djelu od 1. travnja 2016. U predmetnoj pravnoj stvari drži da se radi o izvanugovornoj šteti iz razloga što je tuženik prekršio prisilne propise. Potvrdio je da je primio e-mail tuženika od 11. veljače 2020. koji je dostavljen u spis uz podnesak od 5. studenog 2020. uz koji mail nije dostavljen prijedlog aneksa ugovora te da su izvršene dvije uplate i to od 1.580,34 kune i 3.000,00 kuna s time što je iznos od 1.580,34 kune plaćen nakon podnošenja tužbe. Tužitelj je osporio da iznos od 4.580,34 kune predstavlja točan izračun neto iznosa u odnosu na bruto iznos od 7.100,00 kuna nakon odbitka svih davanja, na koju okolnost je provedeno financijsko vještačenje.

12. Odredbom čl. 43. st. 2. i 44. st. 1. i 3. Pravilnika o radu i kaznenim mjerama Stegovnog suda HLJK od 7. ožujka 2013. propisano je da se Stegovni sud sastoji od Stegovnog suda u prvom stupnju i Stegovnog suda u drugom stupnju. Stegovni sud u prvom stupnju odlučuje o povredama dužnosti i ugleda ljekarničkog zvanja, odnosno Kodeksa ljekarničke etike i deontologije te sudi u vijeću kojeg čine predsjednik vijeća i dva člana. Stranke u stegovnom postupku su tužitelj HLJK i magistar farmacije protiv kojeg se vodi stegovni postupak (čl. 63. Pravilnika). Prema čl. 103. Pravilnika troškovi postupka su troškovi od njegovog pokretanja do konačnog završetka, a obuhvaćaju naknade za članove vijeća u prvom i drugom stupnju, troškove stručne Komore i troškove svjedoka i vještaka. Odluka vijeća Stegovnog suda u drugom stupnju je konačna.

13. Odlukom o troškovima stegovnog postupka i troškovima upravljanja Stegovnim sudom HLJK koja je donesena 11. lipnja 2016. u čl. 5. je propisano da naknada za članove vijeća Stegovnog suda HLJK u prvom i drugom stupnju obuhvaća naknadu za njihov rad na ročištima za raspravu i uviđajima u prvostupanjskom stegovnom postupku, naknadu za izradu dopisa i rješenja tijekom prvostupanjskog i drugostupanjskog stegovnog postupka različitih od odluka iz čl. 8. i 10. Odluke, naknadu za izradu prvostupanjske odluke o predmetu stegovnog postupka, naknadu za izradu drugostupanjske odluke o svim žalbama podnesenim protiv prvostupanjske odluke o predmetu stegovnog postupka te naknade putnih troškova i troškova smještaja, pri čemu naknada predsjednika vijeća Stegovnog suda HLJK u prvom i drugom stupnju iznosi 7.100,00 kuna bruto. Odredbom čl. 11. je propisano da će u postupcima koji nisu pravomoćno okončani do dana stupanja na snagu Odluke naknade i troškovi članovima suda prvog i drugog stupnja, tužitelja, svjedoka i vještaka biti obračunati na temelju odredaba te Odluke.

14. Predmet ovoga spora je zahtjev tužitelja za naknadom imovinske štete do koje je došlo nezakonitim postupanjem sudaca Stegovnog suda HLJK II. stupnja prilikom

odlučivanja o žalbi okrivljenice protiv dijela odluke o troškovima stegovnog postupka u predmetu Klasa: 023-208/15-08/2 tužitelj smatra da je Stegovni sud HLJK II. stupnja protivno zakonskoj obvezi propisanoj u članku 37. st. 2. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske i protivno čl. 90. st. 4. Ustava Republike Hrvatske preinačio odluku Stegovnog suda HLJK I. stupnja o troškovima postupka tako što je iznose svih troškova I. stupanjskog postupka nastalih prije stupanja na snagu Odluke Vijeća HLJK o troškovima stegovnog postupka i troškovima upravljanja Stegovnim sudom HLJK od 11. lipnja 2016., retroaktivnom primjenom odredbi te Odluke kao pod zakonskog akta HLJK, pri čemu je odlučivao i o onom dijelu Odluke o troškovima koja nije pobijana žalbom te trošak rada predsjednika Vijeća utvrdio u paušalnom iznosu od 7.100,00 kn bruto, dok je primjenom Odluke o troškovima stegovnog postupka i troškovima upravljanja Stegovnim sudom HLJK od 19. prosinca 2013. koja je bila na snazi u trenutku donošenja I. stupanjske odluke taj trošak iznosio 9.000,00 kn neto, čime je tužitelju nastala šteta.

15. Odredbom čl. 35. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj: 13/91, 99/99, 29/02, 49/02 – pročišćeni tekst – dalje: Ustavni zakon), propisano je da zahtjev za ocjenu suglasnosti zakona s Ustavom i suglasnosti drugih propisa sa Ustavom i zakonom mogu podnijeti jedna petina zastupnika Hrvatskoga sabora, radno tijelo Hrvatskoga sabora, Predsjednik Republike Hrvatske, Vlada Republike Hrvatske za ocjenu suglasnosti propisa s Ustavom i Zakonom, Vrhovni sud Republike Hrvatske ili drugi suda, ako pitanje ustavnosti i zakonitosti nastane u postupku vođenim pred tim sudom i pučki pravobranitelj u postupcima iz čl. 92. Ustava Republike Hrvatske. Taj zahtjev može podnijeti i predstavničko tijelo jedinice lokalne ili područne (regionalne) samouprave pod uvjetom iz čl. 36. st. 1. Ustavnog zakona, dok je u čl. 37. st. 1. i 2. propisano da će se sud, ako u postupku utvrdi da zakon koji bi trebao primijeniti, odnosno pojedina njegova odredba nisu suglasne s Ustavom, zastati s postupkom i podnijeti ustavnom sudu zahtjev za ocjenu suglasnosti zakona, odnosno pojedine njegove odredbe s Ustavom. Ako sud u postupku utvrdi da drugi propis koji bi trebalo primijeniti, odnosno pojedina njegova odredba nisu suglasni s Ustavom i zakonom, na konkretan slučaj će neposredno primijeniti zakon, a Ustavnom sudu će podnijeti zahtjev za ocjenu suglasnosti spornog propisa odnosno pojedine njegove odredbe s Ustavom i zakonom.

16. Ovdje valja reći da Stegovni sud HLJK nije domaći sud u smislu Zakona o sudovima niti upravno tijelo, već tijelo HLJK (čl. 12. Statuta HLJK) koje predstavlja pravnu osobu s javnim ovlastima (čl. 2. st. 1. Statuta HLJK) zbog čega ne popada pod primjenu čl. 37. st. 2. Zakona o Ustavnom sudu.

17. Odredbom čl. 90. st. 4. Ustavna Republike Hrvatske propisano je da zakoni i drugi propisi državnih tijela koja imaju javne ovlasti ne mogu imati povrtno djelovanje. Međutim, kao što je već rečeno HLJK nije državno tijelo već pravna osoba sa javnim ovlastima čije su osnivanje, ciljevi i zadaci regulirani Statutom HLJK.

18. U trenutku kada je u pobijanoj odluci Stegovni sud HLJK I. stupnja donio odluku o naknadi troškova stegovnog postupka na snazi je bila Odluka o troškovima stegovnog postupka i troškovima upravljanja stegovnim sudom HLJK od 19. prosinca 2013., a tijekom žalbenog postupka stupila je na snagu nova Odluka Vijeća HLJK o troškovima stegovnog postupka i troškovima upravljanja Stegovnim sudom HLJK od 11. lipnja 2016. kojom je propisana naknada za predsjednika vijeća Stegovnog suda Komore u paušalnom iznosu od 7.100,00 kuna bruto.

19. Statutom HLJK u čl. 19. st. 1. stavljeno je u nadležnost Vijeća HLJK da donosi odluke o naknadi i visini naknade za rad članova Komore i nigdje Statutom nije propisana zabrana retroaktivnosti. Međutim, zabrana povratnog djelovanja općih akata

drugih tijela proizlazi iz općeg pravnog načela zaštite stečenih subjektivnih prava koje ne mogu biti derogirana, ograničena ili ostavljena bez pravne zaštite, a navedeno načelo je odraz načela pravičnosti, zakonitosti i pravne sigurnosti.

20. Ovdje se, međutim, ne radi o gubitku stečenih materijalnih prava tužitelja, već o izmjeni postupovnih pravila koja stupaju na snagu odmah u trenutku donošenja i primjenjuju se na sve postupke koji su u tijeku. Kada zakonodavac, odnosno u ovom slučaju tijelo pravne osobe koja je na to ovlaštena, propiše da se nova pravila primjenjuju i na nezavršene postupke, isto se tolerira jer stranke nemaju stečeno pravo na određeni način vođenja postupka.

21. Ukoliko je tužitelj smatrao da je navedeni pod zakonski akt tuženika, odnosno pojedine njegove odredbe nisu suglasni s Ustavom i zakonom, imao je mogućnost u smislu odredbe čl. 38. st. 1. Ustavnog zakona predložiti pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti zakona s Ustavom i ocjenu suglasnosti drugih propisa s Ustavom i zakonom.

22. S obzirom da to nije učinio i da su suci Stegovnog suda HLJK II. stupnja prilikom donošenja odluke od 12. rujna 2016. ispravno primijenili odredbu čl. 5. Odluka Vijeća HLJK o troškovima stegovnog postupka i troškovima upravljanja Stegovnim sudom HLJK od 11. lipnja 2016., sud zaključuje kako nije bilo protupravnosti u njihovom postupanju.

23. Među strankama nije sporno da su HLJK kao naručitelj i tužitelj kao izvršitelj zaključili Ugovor o djelu kojim je naručitelj naručio a tužitelj izvršio poslove izrade dopisa od 12. studenog 2015. u stegovnom postupku koji se vodio pred Stegovnim sudom HLJK pod Klasom: 023-08/15-08/2, vođenje rasprave održane u stegovnom postupku 30. studenog 2015. i izradu prvostupanjske odluke od 3. prosinca 2015. te da se naručitelj za izvršeni posao obvezao izvršitelju isplatiti za posao izrade dopisa 300,00 kuna neto, za posao vođenja rasprave iznos od 1.200,00 kuna te za izradu prvostupanjske odluke iznos od 1.500,00 kuna, dakle ukupno 3.000,00 kuna neto dok su obvezu plaćanja preostalog iznosa sporazumno vezali za odluku Stegovnog suda HLJK II. stupnja o žalbi protiv prvostupanjske odluke. Također, nije sporno da je tuženik isplatio tužitelju ugovornu naknadu od 3.000,00 kuna na njegov račun 26. travnja 2016., da je Stegovni sud HLJK II. stupnja odlučujući o izjavljenoj žalbi donio odluku prema kojoj predsjedniku vijeća u tom postupku pripada pravo na trošak u paušalnom iznosu u visini od 7.100,00 kuna bruto te da je tuženik 11. veljače 2020. pozvao tužitelja na potpisivanja aneksa Ugovora o djelu radi isplate daljnjeg iznosa od 1.580,34 kune koji prema njima predstavlja razliku između paušalnog iznosa od 7.100,00 kuna bruto, što preračunato u neto iznos iznosi 4.580,35 kuna neto i već ranije isplaćenog iznosa od 3.000,00 kuna, čijem pozivu se tužitelj nije odazvao. Temeljem potvrde Zagrebačke banke od 24. veljače 2020. proizlazi da je iznos od 1.580,34 kune toga dana uplaćen na račun ovdje tužitelja.

24. Uvidom u nalaz i mišljenje sudskog vještaka Darka Prpića dipl.oec. u Darfin d.o.o. od 22. travnja 2025. proizlazi da je izračun naknade iz bruto iznosa u neto iznos ovisio o datumu obračuna i isplate, odnosno primjeni zakona i pravilnika kojima su regulirane visine stopa obveznih doprinosa poreza i prireza pa je tako izračunao da naknada od 7.100,00 kuna bruto koja pripada tužitelju kao predsjedniku vijeća Stegovnoga suda HLJK I. stupnja, nakon odbitaka za sva davanja u periodu od 1. siječnja 2017. do 31. prosinca 2020. u kojem periodu je izvršena isplata na račun tužitelja (24. veljače 2020.) iznosi upravo 4.580,35 kuna, što primjenom fiksnog tečaja konverzije euro = 7,53450 kuna iznosi 607,92 eura. Kada taj iznos umanjimo za nesporno isplaćeni iznos naknade od 3.000,00 kuna što primjenom fiksnog tečaja konverzije euro = 7,53450 kuna iznosi 398,17 eura, proizlazi da je tuženik uplatom na

račun tužitelja iznosa od 1.580,34 kune što predstavlja protuvrijednost konvertiranog iznosa od 209,75 eura podmirio svoju obvezu prema tužitelju s naslova Ugovora o djelu u cijelosti (4.580,35 kuna – 3.000,00 kuna = 1.580,35 kuna, odnosno 607,92 eura – 398,17 eura = 209,75 eura).

25. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje sudskoga vještaka financijske struke ocijenivši da je izrađen u skladu sa svim pravilima struke te da je jasno obrazložen.

26. Tijekom postupka je utvrđeno da je ukupna obveza prema Ugovoru o djelu u odnosu na plaćanje naknade tužitelju iznosila 4.580,34 kune, što primjenom fiksnog tečaja konverzije 100 eura = 7,53450 kuna iznosi 607,92 eura. Također je kao nesporno utvrđeno da je tuženik isplatio tužitelju dio tog troška u iznosu od 3.000,00 kn 26. travnja 2016., dakle prije podnošenja tužbe u ovom predmetu, dok mu je nakon podnošenja tužbe i to 11. veljače 2020. isplatio preostali iznos od 1.580,34 kune što primjenom fiksnog tečaja konverzije iznosi 209,75 eura. Taj trošak dospio je u trenutku pravomoćnosti odluke Stegovnog suda HLJK II. stupnja 12. rujna 2016., zbog čega je tužitelj imao pravo podnijeti zahtjev za isplatu zateznih kamata na iznos od 209,75 eura od 13. rujna 2016. do dana plaćanja 11. veljače 2020. Kako taj zahtjev tužitelj nije podnio, već je u svom podnesku od 27. lipnja 2025. sam vršio uračunavanje zateznih kamata na onaj iznos za koji je držao da na njega ima pravo, o takvom zahtjevu sud nije niti mogao odlučivati.

27. Kako je tuženik u cijelosti izvršio svoju obvezu prema tužitelju koja proizlazi iz pravnog odnosa zaključenja Ugovora o djelu koji je reguliran čl. 590. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 155/23. – dalje: ZOO), dok s druge strane tužitelj nije dokazao da bi na strani tuženika bili ispunjeni uvjeti a propisani u čl. 1045. i 1046. ZOO-a, valjalo je tužbeni zahtjev tužitelja odbiti u cijelosti.

28. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. Zakona o parničnom postupku, tako što je sud priznao tuženiku pravo na trošak zastupanja po kvalificiranom punomoćniku odmjereno temeljem Tbr. 7.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ br. 138/23. - dalje: OT) i to za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 100,00 eura (Tbr. 8. toč. 1. OT), za sastav obrazloženih podnesaka od 2. srpnja 2020., 5. studenog 2020., 11. lipnja 2025. i 4. rujna 2025. (Tbr. 8. toč. 1. OT), za sastav podneska od 6. kolovoza 2021. u iznosu od 25,00 eura (Tbr. 8. toč. 4. OT), za zastupanje na ročištima 4. studenog 2020., 29. lipnja 2020., 25. travnja 2020., 16. rujna 2024. i 27. travnja 2026. u iznosima od po 100,00 eura (Tbr. 9. toč. 1. OT), za pristup na ročišta 6. srpnja 2020. i 1. srpnja 2024. u iznosima od po 25,00 eura (Tbr. 9. toč. 5. OT), uvećan za PDV od 25% ili ukupno 1.343,75 eura.

U Zagrebu, 29. svibnja 2026.

Sudac:
Andrea Grahovac

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke imaju pravo žalbe u roku od 15 dana po primitku pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda u 4 primjerka pismeno županijskom sudu.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30888-c635c**

Kontrolni broj: **05228-a6d09-38918**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.